DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)
den 12 juni 2003 *

I mål C-148/01,

Republiken Grekland, företrädd av V. Kontolaimos och C. Tsiavou, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

med stöd av

Förbundsrepubliken Tyskland, företrädd av W.-D. Plessing och M. Lumma, båda i egenskap av ombud,

och av

Konungariket Spanien, inledningsvis företrätt av M. López-Monís Gallego, sedan av S. Ortiz Vaamonde, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenienter,

* Rättegångsspråk: grekiska.

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av M. Condou-Durande, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2001/137/EG av den 5 februari 2001 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ)(EGT L 50, s. 9),

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puissochet samt domarna R. Schintgen, V. Skouris, F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues (referent),

generaladvokat: L.A. Geelhoed,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

och efter att den 12 december 2002 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Republiken Grekland har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 4 april 2001, med stöd av artikel 230 EG yrkat delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2001/137/EG av den 5 februari 2001 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ)(EGT L 50, s. 9, nedan kallat det ifrågasatta beslutet), i den del där en finansiell korrigering avseende dröjsmålsränta, beräknad för perioden från och med februari månad 1997 till och med december månad 2000, föreskrivs mot Republiken Grekland på grund av att de tilläggsavgifter som förfallit till betalning för regleringsåret 1995/1996 betalats in för sent (nedan kallad den omtvistade korrigeringen).

2 Genom beslut av domstolens ordförande den 4 oktober 2001 har Förbundsrepubliken Tyskland och Konungariket Spanien medgetts rätt att intervenera i målet till stöd för Republiken Greklands yrkanden.

Tillämpliga bestämmelser

Rådets förordning (EEG) nr 729/70

3 I artikel 5.2 a första stycket i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken

(EGT L 94, s. 13; svensk specialutgåva, område 3, volym 3, s. 23), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1287/95 av den 22 maj 1995 (EGT L 125, s. 1, nedan kallad förordning nr 729/70), föreskrivs följande:

"Efter att har hört fondkommittén skall kommissionen

a) besluta om månatliga förskott mot bokförda utgifter som betalats av de godkända utbetalande organen. Utgifterna för oktober skall hänföras till oktober om de betalas mellan den 1 och 15 oktober och till november om de betalas mellan den 16 och 31 oktober. Förskottsbetalningar skall göras till medlemsstaten senast den tredje arbetsdagen den andra månaden efter den när utgifterna betalas."

4 I artikel 8.1 och 8.2 i förordning nr 729/70 föreskrivs följande:

"1. Medlemsstaterna skall i enlighet med nationella bestämmelser i lagar och andra författningar vidta de åtgärder som är nödvändiga för att

— försäkra sig om att transaktioner som finansieras av fonden verkligen äger rum och att de genomförs korrekt,

— förhindra och beivra oegentligheter,

— indriva belopp som förlorats till följd av oegentligheter eller försumlighet.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits i dessa syften, särskilt i vilket stadium de förvaltningsmässiga och rättsliga förfarandena befinner sig.

2. Om en fullständig indrivning inte kan åstadkommas skall de finansiella följderna av oegentligheter och försummelser bäras av gemenskapen, med undantag för följderna av sådana oegentligheter eller försummelser som kan tillskrivas myndigheter eller andra organ i medlemsstaterna.

De indrivna beloppen skall betalas till de godkända utbetalande organen, och dessa organ skall dra av de indrivna beloppen från de utgifter som fonden finansierar. Räntan på de belopp som drivits in eller som betalats för sent skall betalas in till fonden."

Förordning (EG) nr 296/96

5 I artikel 1.1 i kommissionens förordning (EG) nr 296/96 av den 16 februari 1996 om de uppgifter som medlemsstaterna skall sända in för månatlig bokföring av de utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) och upphävande av förordning (EEG) nr 2776/88 (EGT L 39, s. 5; svensk specialutgåva, område 3, volym 3, s. 23), föreskrivs följande:

"Efter beslut om förskotten i enlighet med artikel 5.2 a i förordning (EEG) nr 729/70, skall kommissionen inom ramen för budgetanslagen ställa de medel till medlemsstaternas förfogande som är nödvändiga för att täcka de utgifter som skall finansieras av EUGFJ, garantisektionen. Medlen sätts in på ett konto som av varje medlemsstat öppnas för detta ändamål antingen i dess finansdepartement eller i något annat finansinstitut."

6 Vidare föreskrivs följande i artikel 4.1 och 4.2 i samma förordning:

"1. På grundval av de uppgifter som insänts i enlighet med artikel 3 skall kommissionen besluta om och göra månatliga utbetalningar av förskott för bokförda utgifter utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 13 i beslut 94/729/EG.

2. Alla utbetalningar som verkställts utöver föreskrivna villkor eller tidsfrister kommer att bli föremål för en minskning i bokföringen inom ramen för förskott enligt följande regler:

...

De minskningar som anges i den här artikeln skall genomföras enligt tillämpningsföreskrifterna i artikel 13 i beslut 94/729/EG."

Beslut 94/729/EG

7 Enligt artikel 13 i rådets beslut 94/729/EG av den 31 oktober 1994 om budgetdisciplin (EGT L 293, s. 14; svensk specialutgåva, område 1, volym 3, s. 197), gäller följande:

"1. Kommissionens utbetalning av månatliga förskott avseende garantisektionen vid EUGFJ skall ske på grundval av den information som lämnas av medlemsstaterna om utgifterna i varje kapitel.

2. Om de utgiftsuppgifter eller den information som lämnas av en medlemsstat inte gör det möjligt för kommissionen att fastställa om ett åtagande rörande medlen är i överensstämmelse med relevanta gemenskapsregler, skall kommissionen begära att medlemsstaten lämnar ytterligare information inom en frist som den skall fastställa beroende på hur allvarligt problemet är.

I händelse av ett svar som anses otillfredsställande eller av vilket framgår att reglerna inte följts och ett klart missbruk av gemenskapsmedel föreligger kan kommissionen minska eller tillfälligt dra in de månatliga förskotten till medlemsstaterna.

Sådana minskningar och indragningar skall inte påverka de beslut som skall fattas i samband med avslutningen av räkenskaperna.

3. Kommissionen skall underrätta den berörda medlemsstaten innan den fattar sitt beslut.

Medlemsstaten skall lämna sina synpunkter inom 10 dagar.

Kommissionens beslut skall ange de skäl på vilka det grundas, skall fattas efter det att EUGFJ-kommittén har hörts och måste vara förenligt med proportionalitetsprincipen."

Förordning (EEG) nr 3950/92

8 Enligt artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 405, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 159), gäller följande:

"Under sju nya på varandra följande tolvmånadersperioder, som börjar löpa den 1 april 1993, skall producenter av komjölk betala en tilläggsavgift för sådana kvantiteter mjölk eller mjölkekvivalent som levereras till en uppköpare eller säljs direkt för konsumtion under den aktuella tolvmånadersperioden och som överstiger en viss kvantitet som skall fastställas.

Avgiften skall vara 115 % av riktpriset på mjölk."

9 Enligt artikel 2.1, 2.2 och 2.3 i förordning nr 3950/92 gäller följande:

"1. Avgiften skall betalas för samtliga kvantiteter mjölk eller mjölkekvivalent som saluförs under den aktuella tolvmånadersperioden och som överstiger den aktuella kvantitet som avses i artikel 3. Den skall delas mellan de producenter som bidragit till överskottet.

Sedan de outnyttjade referenskvantiteterna eventuellt har omfördelats skall, i enlighet med medlemsstatens beslut, producenternas andel av den avgift som skall betalas fastställas antingen på uppköparnivå, på grundval av det överskott som återstår sedan de outnyttjade referenskvantiteterna har fördelats i proportion

till varje producents referenskvantiteter, eller på nationell nivå, på grundval av överskottet i proportion till varje enskild producents referenskvantitet.

2. Vad beträffar leveranser skall den avgiftsskyldige uppköparen, före ett datum och i enlighet med närmare bestämmelser som skall fastställas, betala det belopp han är skyldig till det behöriga organet i medlemsstaten och dra av detta från det mjölkpris som betalas till de producenter som är skyldiga att betala avgiften eller, om detta inte är möjligt, ta ut avgiften på annat lämpligt sätt.

...

3. Vad beträffar direktförsäljning skall producenten betala den avgift han är skyldig till det behöriga organet i medlemsstaten, före ett datum och i enlighet med bestämmelser som skall fastställas."

10 I artikel 10 i samma förordning föreskrivs följande:

"Avgiften skall betraktas som intervention i syfte att stabilisera jordbruksmarknaderna och skall användas till att finansiera utgifter inom mjölksektorn."

Förordning (EEG) nr 536/93

11 Femte skälet i kommissionens förordning (EEG) nr 536/93 av den 9 mars 1993 om tillämpningsföreskrifter för tilläggsavgiften för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 57, s.12; svensk specialutgåva, område 3, volym 50, s. 202) har följande lydelse:

"De erfarenheter som förvärvats har visat att systemet inte har fungerat helt effektivt till följd av betydande förseningar både i samband med ingivandet av siffror om insamling, direktförsäljning och betalningen av avgiften. Dessa erfarenheter bör beaktas och nödvändiga slutsatser dras så att strikta villkor fastställs beträffande tidsfrister för meddelanden och betalningar samt möjliggöra för påföljder i de fall där tidsfristerna överskrids."

12 Enligt artikel 3.4 i samma förordning gäller följande:

"Före den 1 september varje år skall den betalningsskyldige uppköparen till den behöriga myndigheten betala det belopp han är skyldig i enlighet med föreskrifter som fastställts av medlemsstaten.

Om betalningsfristen överskrids, skall ränta läggas till de förfallna beloppen med en årlig procentsats som fastställs av medlemsstaten och som inte skall vara lägre än den räntesats som medlemsstaten tillämpar vid indrivning av felaktigt utbetalda belopp."

13 Artikel 5.2 i förordning nr 536/93 har följande lydelse:

"Medlemsstater skall vidta alla ytterligare åtgärder som krävs för att säkerställa att de avgifter som skall betalas erläggs till [gemenskapen] inom den fastställda tidsfristen.

Om det av den uppsättning handlingar som avses i artikel 3.5 i kommissionens förordning (EEG)..., och som medlemsstaterna skall ge in till kommissionen varje månad, framgår att denna tidsfrist har överskridits, skall kommissionen göra ett avdrag på förskotten vid bokföringen av jordbruksutgifterna i proportion till det förfallna beloppet eller en uppskattning av detta belopp.

Ränta som betalats i enlighet med artiklarna 3.4 och 4.4 skall av medlemsstaterna dras av från utgifterna för mjölk och mjölkprodukter."

Bakgrund till tvisten

14 Genom skrivelse av den 2 augusti 2000 underrättade kommissionen de grekiska myndigheterna om de negativa finansiella korrigeringar som den skulle föreslå inom ramen för ett beslut om avslut av räkenskaperna som skulle fattas under december månad samma år, avseende tilläggsavgifter inom sektorn för mjölk och

mjölkprodukter för regleringsåret 1995/1996. Dessa korrigeringar presenterades på följande sätt:

Tilläggsavgifter för mjölk och mjölkprodukter

Budgetpost		GRD
2071.102	Mjölkleveranser — regleringsåret 1995/1996	- 20 568 862
2071.122	Ränta på grund av för sen inbetalning av tilläggsavgifter	- 72 063 780

15 Nämnda finansiella korrigeringar föreslogs i samband med en kontroll som kommissionen genomfört, genom vilken det framkommit att Greklands kvot för regleringsåret 1995/1996 hade överskridits med 7 423 986 kg. Tilläggsavgifterna för denna kvantitet uppgick till 824 656 365 GRD, men ett totalt belopp om endast 804 087 503 GRD hade krediterats EUGFJ. Detta innebar att ett obetalt belopp om 20 568 862 GRD kvarstod. Enligt kommissionen uppgick den ränta som skulle betalas på grund av försenad betalning, på grund av att tilläggsavgifter inte hade betalats före den 1 september 1996, till 72 487 562 GRD. Med hänsyn till att ett belopp om 423 782 GRD redan hade krediterats EUGFJ uppgick den ränta som skulle betalas till 72 063 780 GRD.

16 I en skrivelse av den 26 maj 2000 angav kommissionen den metod den valt för att beräkna nämnda dröjsmålsränta. Av denna skrivelse framgår att räntan hade beräknats fram till december 2000, dock med den reservationen att räntan skulle nedsättas om de grekiska myndigheterna till EUGFJ inbetalade det belopp, oavsett hur stort det var, som före oktober månad samma år skulle ha betalats såsom tilläggsavgift eller ränta.

17 Eftersom beloppet för den korrigering som kommissionen föreslog var lägre än 500 000 euro vände sig Republiken Grekland inte till det förlikningsorgan som inrättats genom kommissionens beslut 94/442/EG av den 1 juli 1994 om ett förlikningsförfarande i samband med räkenskapsavslutet för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) (EGT L 182, s. 45; svensk specialutgåva, område 3, volym 59, s. 78).

18 Republiken Grekland motsatte sig den finansiella korrigeringen avseende den dröjsmålsränta som skall betalas på grund av att tilläggsavgifter för regleringsåret 1995/1996 har betalats för sent, i den mån som denna ränta avser perioden från och med februari 1997 till och med december 2000.

19 Enligt den grekiska regeringen fastställde kommissionen beloppet för de tilläggsavgifter som enligt dess beslut K (97) 605 slutlig av den 5 mars 1997 skall erläggas för nämnda regleringsår inom ramen för det förfarande som föreskrivs i artikel 13.2 i beslut 94/729. Kommissionen gjorde avdrag på det förskott som skulle ha utbetalats till Republiken Grekland för att täcka utgifter inom mjölksektorn under månaden januari 1997, med motiveringen att den inte inom föreskriven frist hade erhållit hela beloppet var avser tilläggsavgifterna för nämnda sektor för regleringsåret 1995/1996. Mot denna bakgrund kan endast den finansiella korrigering som avser den dröjsmålsränta som är hänförlig till månaderna september 1996 — januari 1997, vilken uppgår till ett sammanlagt belopp av 24 027 489 GRD, vara berättigad enligt gemenskapsrätten.

20 Enligt kommissionen kan de avdrag som gjorts på de förskott som utbetalats till Republiken Grekland inte ha någon inverkan på beräkningen av den ifrågavarande räntan, som solventa uppköpare alltid måste inbetala till den behöriga nationella myndigheten och som därefter krediteras EUGFJ.

21 Kommissionen fattade den 5 februari 2001 det omtvistade beslutet, i vilket bland annat följande korrigering beslutades:

Sektor	Budgetpost	Skäl	Utgifter som undantagits från gemenskaps-finansiering	Gjorda avdrag	Finansiella följder av beslutet	Regle-ringsår
Mjölk-produkter	2071	Tilläggs avgifter och dröjsmålsränta	-103 197 096	-10 604 124,00	-92 592 972	1996

I sak

Parternas argument

22 Republiken Grekland har anfört att den inte bestrider den finansiella korrigeringen vad gäller de tilläggsavgifter som förfallit till betalning för regleringsåret 1995/1996 eller den dröjsmålsränta som är hänförlig till den del av nämnda belopp som hade förfallit till betalning före det att avdrag på förskottet gjordes med tillämpning av beslutet K (97) 605 slutlig.

23 Den omtvistade korrigeringen, som är hänförlig till en sådan utebliven betalning för tiden från och med februari 1997 till och med december 2000, strider enligt den grekiska regeringen däremot mot gemenskapsrätten. Kommissionen beslutade nämligen att göra avdrag med 514 625 072 GRD på de förskott som skulle ha utbetalats till Republiken Grekland i syfte att täcka utgifter inom mjölksektorn under månaden januari 1997, med motiveringen att den inte inom

föreskriven frist hade erhållit hela beloppet vad avser tilläggsavgifterna för mjölksektorn för regleringsåret 1995/1996. Republiken Grekland var därmed inte längre skyldig EUGFJ någon dröjsmålsränta från och med februari 1997.

24 Den grekiska regeringen har i detta avseende gjort gällande att artiklarna 3.4 och 5.2 i förordning nr 536/93, som skall säkerställa att systemet med tilläggsavgifter fungerar i enlighet med reglerna, syftar dels till att förbättra och påskynda den avgiftsskyldiges betalning av tilläggsavgifterna till den behöriga nationella myndigheten, dels till att säkerställa att det belopp som skall inbetalas till gemenskapen betalas inom föreskriven frist.

25 Mot bakgrund av artiklarna 5.2 och 8 i förordning nr 729/70, 1.1 och 4 i förordning nr 296/96 samt 13 i beslut 94/729, följer det av en jämförelse mellan ovannämnda bestämmelser att när tidsfristen för den avgiftsskyldige uppköparen att betala tilläggsavgifterna har överskridits skall kommissionen, som påföljd mot medlemsstaten, göra ett avdrag på det förskott som är avsett att täcka utgifter inom mjölksektorn, i proportion till de förfallna tilläggsavgifterna eller till en uppskattning av detta belopp. Från den tidpunkt då sådana avdrag görs föreligger således inte längre vare sig någon försening med betalningen av de tilläggsavgifter som skall betalas till gemenskapen i den mening som avses i artikel 5.2 i förordning nr 536/93 eller någon risk för förluster av gemenskapsmedel på grund av att betalning sker efter det att fristen löpt ut.

26 Dröjsmålsränta skall vidare erläggas i de fall som den avgiftsskyldige på grund av egen försummelse har gjort en för sen inbetalning. Ett bortfall av kapitalskulden innebär enligt den grekiska regeringen att även skyldigheten att betala ränta i framtiden bortfaller. När kommissionen, på grundval av de tilläggsavgifter som har förfallit till betalning för regleringsåret 1995/1996, har gjort ett avdrag på de förskott till Republiken Grekland som är avsedda att täcka utgifterna inom mjölksektorn, föreligger inte längre någon rättsstridig försening med betalningen av dessa tilläggsavgifter, och någon dröjsmålsränta skall således inte längre betalas till EUGFJ.

27 Efter det att kommissionen har gjort avdrag på förskottet skall, enligt den grekiska regeringen, den dröjsmålsränta som enligt artikel 3.4 i förordning nr 536/93 skall erläggas av de avgiftsskyldiga personer som inte betalat tilläggsavgifter inom den föreskrivna fristen betalas till den behöriga nationella myndigheten och inte till EUGFJ. Kommissionens uppfattning att ett belopp motsvarande dröjsmålsräntan skall erläggas till EUGFJ såsom negativa utgifter inom ramen för de månatliga deklarationerna och dras av från utgifterna inom mjölksektorn, är endast befogad i den del som avser den dröjsmålsränta som löper fram till den tidpunkt då avdrag på förskottet till medlemsstaten görs, det vill säga så länge som det fortfarande är fråga om en rättsstridig försening med betalningen av tilläggsavgifter.

28 Den grekiska regeringen anser att dess tolkning vinner stöd i artikel 8.2 andra stycket i förordning nr 729/70, i vilken det föreskrivs att ränta skall erläggas till EUGFJ endast när medlemsstaterna har indrivit belopp som förlorats på grund av oegentligheter eller försummelser inom ramen för de utgifter som finansieras av EUGFJ, det vill säga i de fall som gemenskapsmedel har förlorats, gemenskapsmedel har missbrukats eller då de belopp som skall erläggas har betalats för sent.

29 Kommissionen har således feltolkat gemenskapsbestämmelserna och tillämpat dem på ett felaktigt sätt när den har påfört Republiken Grekland den omtvistade korrigeringen. I andra hand har den grekiska regeringen hävdat att kommissionen inte i tillräcklig grad har motiverat det omtvistade beslutet i denna del.

30 Den grekiska regeringen har tillagt att de argument som den tyska och den spanska regeringen har framfört i sina interventionsinlagor klart bekräftar att talan om ogiltigförklaring är välgrundad.

31 Förbundsrepubliken Tyskland har i första hand gjort gällande att det av en systematisk analys av de relevanta bestämmelserna i förordningarna nr 3950/92 och 536/93 framgår att EUGFJ inte har rätt att kräva att medlemsstaterna skall betala tilläggsavgifter jämte dröjsmålsränta i de fall som nämnda avgifter har betalats in för sent till EUGFJ.

32 Med hänsyn till lydelsen av artiklarna 3.4 och 4.4 i förordning nr 536/93 uppkommer enligt den tyska regeringen rätten att kräva dröjsmålsränta endast inom ramen för de rättsliga förhållanden som finns mellan de behöriga nationella myndigheterna och "den betalningsskyldige uppköparen" eller "producenten", och inte inom ramen för förhållandet mellan gemenskapen och medlemsstaterna. I artikel 5.2 i nämnda förordning föreskrivs dessutom inte någon rättslig grund som gör det möjligt att kräva dröjsmålsränta, utan enligt bestämmelsen är medlemsstaterna endast skyldiga att vidta åtgärder i syfte att "säkerställa att de avgifter som skall betalas erläggs till kommissionen inom den fastställda tidsfristen".

33 Enligt den tyska regeringen framgår det av domen av den 13 november 2001 i mål C-277/98, Frankrike mot kommissionen (REG 2001, s. I-8453), punkterna 37, 38 och 43, som rörde de bestämmelser som tidigare tillämpades på tilläggsavgifter för mjölksektorn och som motsvarar de bestämmelser som finns i förordning nr 536/93, att medlemsstaterna vad gäller dessa avgifter endast har till uppgift att uppbära dem och att betala in dem till gemenskapen. I detta avseende har den tyska regeringen även hänvisat till generaladvokat Jacobs förslag till avgörande i mål C-130/99, Spanien mot kommissionen (dom av den 21 mars 2002, REG 2002, s. I-3005).

34 Eftersom medlemsstaterna inte har någon kapitalskuld till EUGFJ avseende tilläggsavgifter, kan de inte heller vara skyldiga att erlägga dröjsmålsränta, eftersom en sådan ränta förutsätter att en kapitalfordran finns. Mot denna bakgrund anser den tyska regeringen att den omtvistade korrigeringen är rättsstridig.

35 Den tyska regeringen har i andra hand hävdat att den omtvistade korrigeringen inte är befogad med hänsyn till att det inte har visats att Republiken Grekland har varit försumlig vad gäller uppbörden av tilläggsavgifter och dröjsmålsränta från de avgiftsskyldiga.

36 Enligt fast rättspraxis förutsätter nämligen en finansiell korrigering i vart fall att kommissionen visar att den berörda medlemsstaten varit försumlig (domar av den 10 november 1993 i mål C-48/91, Nederländerna mot kommissionen, REG 1993, s. I-5611, punkt 18, av den 13 september 2001 i mål C-374/99, Spanien mot kommissionen, REG 2001, s. I-5943, punkt 15, och i det ovannämnda målet Frankrike mot kommissionen, punkt 41). I förevarande fall har kommissionen i sin kontrollrapport av den 10 oktober 1997, som avsåg åren 1995 och 1996, emellertid konstaterat just att någon försummelse hänförlig till Republiken Grekland inte förelåg vad gällde tilläggsavgifterna.

37 Konungariket Spanien har gjort gällande att medlemsstaterna endast är skyldiga att omsorgsfullt driva in de tilläggsavgifter som uppköparna eller producenterna av mjölk skall betala, i förekommande fall jämte dröjsmålsränta. Kommissionen saknar fog för sitt påstående att skyldigheten att betala dröjsmålsränta saknar samband med avdraget på förskottet. En medlemsstat blir endast gäldenär i förhållande till gemenskapen med ett belopp motsvarande tilläggsavgifterna och dröjsmålsränta i de fall som kommissionen kan visa att den uteblivna indrivningen från de avgiftsskyldiga beror på en försummelse från de behöriga nationella myndigheternas sida. Av denna anledning saknar kommissionen grund för att — utan annan motivering än att verkningarna på gemenskapsbudgeten av den försenade betalningen måste lindras — kräva att en medlemsstat i förväg skall betala de belopp som de som är skyldiga att erlägga tilläggsavgifter inte har betalat. Argumentet att medlemsstaten måste ges ett incitament att påskynda indrivningen är endast relevant om förseningen med betalningen kan hänföras till denna medlemsstat.

38 Till stöd för detta argument har den spanska regeringen särskilt anfört att när inte någon rättslig grund möjliggör för kommissionen att kräva att en medlemsstat

skall betala tilläggsavgifter som ännu inte har indrivits (dom i det ovannämnda målet Frankrike mot kommissionen, punkterna 34—43, och det förslag till avgörande som anges i punkt 33 i förevarande dom) möjliggör inte heller någon rättslig grund för kommissionen att med hjälp av en finansiell korrigering kräva att denna medlemsstat skall betala den ränta som är hänförlig till de tilläggsavgifter som avgiftsskyldiga uppköpare och producenter ännu inte har erlagt.

39 Den spanska regeringen har anfört att det i förevarande mål tillämpliga systemet, i motsats till vad kommissionen har hävdat, inte kan skiljas från det system som var i fråga i det ovannämnda målet Frankrike mot kommissionen. I vart fall framgår det av andra och femte skälen i förordning nr 536/93 att nämnda förordning syftar till att fastställa åtgärder som gör det möjligt att säkerställa att tilläggsavgifter betalas i tid och att påföljder skall kunna påföras i detta syfte. Dessa skäl är, liksom artiklarna 3 och 4 i nämnda förordning, hänförliga endast till uppköparens avgiftsskyldighet. De föreskrivna påföljderna är även tillämpliga på uppköpare och innebär att en viss straffavgift (artiklarna 3.2 och 4.2 i förordning nr 536/93) samt dröjsmålsränta (artiklarna 3.4 och 4.4 i samma förordning) skall betalas.

40 Kommissionen har för sin del hävdat att påförandet av dröjsmålsränta och avdrag på förskott utgör två åtgärder som saknar samband med varandra och som avser två olika skyldigheter. Avdrag på förskott, som riktar sig mot medlemsstaten, har till syfte såväl att mildra verkningarna på EUGFJ:s budget av att de tilläggsavgifter som skall erläggas till gemenskapen betalas för sent och att ge medlemsstaten ett incitament att vidta åtgärder som kan säkerställa att betalning sker i tid. Betalningen av dröjsmålsränta, som riktar sig mot uppköparen eller producenten, syftar till att dessa avgiftsskyldiga personer skall iaktta de frister som föreskrivits för meddelanden och betalning av tilläggsavgifter till den behöriga nationella myndigheten.

41 Kommissionen har påpekat att medlemsstaterna således har två skyldigheter, nämligen för det första en skyldighet att vidta lämpliga åtgärder för att de

avgiftsskyldiga erlägger tilläggsavgifter inom föreskriven frist, varvid dröjsmålsränta annars påförs dem, och för det andra att inom föreskriven frist inbetala tilläggsavgifterna till gemenskapen. Ett avdrag på förskott, som är hänförligt till den sistnämnda skyldigheten, innebär inte att medlemsstaternas skyldighet att indriva tilläggsavgifter och dröjsmålsränta från de avgiftsskyldiga upphör.

42 Kommissionen har tillagt att ett avdrag på förskott inte kan jämföras med ett avslut av räkenskaperna, vilket genomförs på grundval av såväl de tilläggsavgifter jämte dröjsmålsränta som förfallit till betalning och redan erlagda betalningar som de avdrag på förskott som kommissionen har genomfört. Ett avdrag på förskott medför inte att medlemsstatens skyldigheter gentemot gemenskapen upphör vad gäller indrivning och betalning av tilläggsavgifter och dröjsmålsränta, i motsats till vad som blir följden vid ett avslut av gemenskapsutgifter. Efter ett sådant avslut behåller en medlemsstat den dröjsmålsränta som den indriver.

43 Ett avdrag på förskott täcker inte heller hela beloppet vad avser tilläggsavgifterna, eftersom det fastställs till 96 procent av det belopp som inte deklarerats. Det ankommer vidare på medlemsstaten att, ända upp till avdragsbeloppet, deklarera de belopp som indrivs från uppköpare och producenter, vilket gör det möjligt att säkerställa att medlemsstaterna fortsätter att indriva de belopp som de avgiftsskyldiga är skyldiga att betala. Medlemsstaterna är även skyldiga att fortsätta att deklarera tilläggsavgifter och dröjsmålsränta som de driver in, på så sätt att de skall göra en minskning med motsvarande belopp i sina månatliga deklarationer.

44 Kommissionen har dessutom anfört att enligt artikel 5.2 i förordning nr 536/93 skall ett belopp motsvarande dröjsmålsräntan dras av från utgifterna inom mjölksektorn, och således hänföras till EUGFJ såsom negativa utgifter i de

månatliga deklarationerna. Dessa belopp är nämligen bland annat avsedda att minska gemenskapens utgifter i nämnda sektor (se artikel 10 i förordning nr 3950/92).

45 Enligt kommissionens mening kan de grekiska myndigheternas tolkning — som innebär att någon sådan försening som medför dröjsmålsränta omöjligen kan föreligga efter det att avdrag gjorts på förskottet — få till följd att uppköparnas eller producenternas skyldighet att betala dröjsmålsränta för den aktuella perioden, en skyldighet som bland annat har till syfte att påföljder skall kunna påföras, samtidigt upphör. Dessa avgiftsskyldiga personer skulle då erhålla en omotiverad konkurrensfördel, som inte är förenlig med syftena bakom nämnda skyldighet.

46 Även om dröjsmålsräntan fanns kvar inom den nationella budgeten och inte drogs av från gemenskapsutgifterna, så skulle en medlemsstat som har erlagt tilläggsavgifter i tid på samma sätt missgynnas i förhållande till en medlemsstat som inte har gjort detta och för vilken ett avdrag på förskottet har gjorts. Denna ränta beräknas på grundval av de siffror som medlemsstaterna meddelar rörande de tilläggsavgifter som skall betalas varje månad, utan beaktande av de avdrag på förskott och andra avdrag som skall göras från de belopp som deklareras till EUGFJ.

47 Med hänsyn till att den straffavgift som påförs producenten är mycket viktig för att det gemenskapsrättsliga målet att reglera marknaden för mjölkprodukter skall kunna uppnås, anser kommissionen att en underlåtenhet att driva in denna straffavgift inom föreskriven frist utgör ett sådant åsidosättande av bestämmelserna i förordning nr 536/93 som motiverar en korrigering av de deklarerade utgifterna. Denna mekanism återspeglas i bestämmelserna i artikel 5.2 i förordning nr 536/93, enligt vilka räntan skall dras av från deklarerade utgifter och varigenom det säkerställs att medlemsstaterna driver in de ifrågavarande beloppen.

48 I artikel 8.2 i förordning nr 729/70, som nämnts av den grekiska regeringen, regleras oegentligheter, och bestämmelsen är inte tillämplig i förevarande fall, som regleras av de särskilda bestämmelserna i förordning nr 536/93.

49 Som svar på den tyska och den spanska regeringens interventionsinlagor har kommissionen hävdat att de principer som följer av domen i det ovannämnda målet Frankrike mot kommissionen inte kan överföras på förevarande mål.

50 Kommissionen anser för det första att de bestämmelser som är tillämpliga på finansiella korrigeringar är olika. I förevarande mål har medlemsstaten, i motsats till vad som var fallet i det ovannämnda målet Frankrike mot kommissionen, vidare inte bestritt sin skyldighet att betala tilläggsavgifter till gemenskapen, utan har i stället motsatt sig den finansiella korrigering som avser dröjsmålsränta för tiden efter det att avdrag på förskottet gjordes. Slutligen har kommissionen anfört att domstolen i nämnda dom fastslog att en finansiell korrigering inte kan göras på grund av att tilläggsavgifter inte har indrivits i de fall som medlemsstaten gör gällande att det varit omöjligt att driva in avgifterna och kommissionen inte visar att medlemsstaten varit försumlig. I förevarande fall har den grekiska regeringen emellertid medgett att den inte vidtagit samtliga lämpliga åtgärder för att driva in tilläggsavgifterna och den dröjsmålsränta som är hänförlig till dessa avgifter.

Domstolens bedömning

51 Utan att det är nödvändigt att pröva den grekiska regeringens argument, att de avdrag på förskott som gjorts på grund av att de tilläggsavgifter för regleringsåret

1995/1996 som förfallit till betalning har betalats för sent medför att kommissionen inte längre kan kräva Republiken Grekland på dröjsmålsränta avseende tilläggsavgifterna för tiden efter nämnda avdrag, konstaterar domstolen att kommissionen i vart fall inte har haft fog för att grunda den omtvistade korrigeringen på artikel 5.2 i förordning nr 536/93.

52 I punkt 101 i domen av den 21 mars 2002 i det ovannämnda målet Spanien mot kommissionen har domstolen nämligen konstaterat dels att det i artikel 3.4 i förordning nr 536/93 föreskrivs att uppköparen vid dröjsmål med betalningen av tilläggsavgift skall betala ränta, beräknad från den 1 september varje år, till den behöriga myndigheten, dels att det av artikel 5.2 i samma förordning framgår att medlemsstaterna skall dra av den ränta som betalats från de krav på ersättning för utgifter inom mjölksektorn som medlemsstaterna framställt till EUGFJ.

53 I förevarande mål står det emellertid klart att de grekiska myndigheterna inte har drivit in den dröjsmålsränta som avses i dessa bestämmelser.

54 Domstolen fann i punkt 101 i dom av den 21 mars 2002 i det ovannämnda målet Spanien mot kommissionen vidare att det förhållandet att vissa belopp som förfallit till betalning förblir obetalda eller har betalats för sent inte i sig medför ett åsidosättande av de skyldigheter som medlemsstaterna har enligt gemenskapsrätten.

55 Härav följer att artikel 5.2 i förordning nr 536/93 inte kan tillämpas i förevarande mål.

56 Det stämmer visserligen, såsom framgår av punkt 102 i dom av den 21 mars 2002 i det ovannämnda målet Spanien mot kommissionen, att kommissionen i enlighet med artikel 8.2 första stycket i förordning nr 729/70 har rätt att genomföra en korrigering när den kan visa att EUGFJ har förorsakats en förlust till följd av att de nationella myndigheterna på grund av försumlighet inte har indrivit beloppen i fråga.

57 I förevarande fall står det emellertid klart att kommissionen har grundat den omtvistade korrigeringen endast på artikel 5.2 i förordning nr 536/93. Kommissionen har bekräftat detta i domstolen, genom att ange att någon användning av artikel 8.2 i förordning nr 729/70 som grund för det omtvistade beslutet inte har varit aktuell.

58 Redan av den anledningen att kommissionen således har grundat den omtvistade korrigeringen på en felaktig rättslig grund, skall den grekiska regeringens yrkande om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet i den del där nämnda korrigering föreskrivs bifallas.

Rättegångskostnader

59 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Republiken Grekland har inte yrkat

att kommissionen skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Följaktligen skall vardera parten förpliktas att bära sina kostnader, fastän kommissionen har tappat målet.

60 Förbundsrepubliken Tyskland och Konungariket Spanien, vilka har intervenerat i målet, skall i enlighet med artikel 69.4 första stycket i rättegångsreglerna bära sina rättegångskostnader.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

följande dom:

1) **Kommissionens beslut 2001/137/EG av den 5 februari 2001 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) ogiltigförklaras, i den del där en finansiell korrigering avseende dröjsmålsränta, beräknad för perioden från och med februari månad 1997 till och med december månad 2000, föreskrivs mot Republiken Grekland på grund av att de tilläggsavgifter som förfallit till betalning för regleringsåret 1995/1996 betalats in för sent.**

2) **Republiken Grekland och Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sina rättegångskostnader.**

3) **Förbundsrepubliken Tyskland och Konungariket Spanien skall bära sina rättegångskostnader.**

Puissochet Schintgen Skouris

Macken Cunha Rodrigues

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 12 juni 2003.

R. Grass J.-P. Puissochet

Justitiesekreterare Ordförande på sjätte avdelningen